

Vah Ođul

– Gökmen Sakin · 25 Ocak 2016

Dün birini gördüm, hasta ve yaşlı
İhtiyarlık çok zor ah oğul dedi
Daldı derinlere gözleri yaşlı
Bu dünyanın hayrı yoh oğul dedi
Gençliğim servetti, ucuza gitti
Dünya değirmenmiş, beni öğüttü
Her sözü nasihat, sanki öğüttü
Hele şu halıma bah oğul dedi
Bahardım kış oldum, yazım değışti
Minnet etmem derdim, sözüm değışti
Hanımım , gelinim, kızım değışti
Güvenme kimseye çoh ođul dedi.
O kadar gür iken, düştü ses tonum
Ağrım sızım arttı, sanki yüz tonum
Tek dayanağım bu, kırık bastonum
Takatım kalmadı vah oğul dedi
Yüzünde yılların izleri vardı
Hissetim içini bir efkar sardı
Cebinden çıkardı tütünü sardı
Hele şu cıgaram yah oğul dedi
Bende sen gibiydim böyle değildim
Ömrümce dik durdum, şimdi eğildim
Evlada yük oldum, bittim, dağıldım
Beni bir mezara soh ođul dedi
Artık ortak olmaz kimse acıma
Sende yazık deyip bana acıma
Doktor yazdı hele bak ilacıma
Aç mı yecem yoksa toh ođul dedi ?
Adımı sordu da, gözüme baktı
Ömür dedi Gökmen, su gibi aktı
Elimden tutarak yerinden kalktı
Artık gitme vahtı, gah oğul dedi .
Bu şiirin telif hakları saklıdır